

Lara Distopik Roman 15

– Mustafa ESER · 15 Mart 2024

Sonraki 20 gün boyunca her gün limana gitti. Limana gidenlerin başındaki adam iyi not vermiş olmalıydı. Varoş halkının devamlı olarak dönüşümlü çalıştığını öğrenmişti çünkü. Herkes sırayla liman, istasyon, çöplük ve geri dönüşüm arasında mekik dokuyordu. Sadece çöplük ile varoş arasında kalan assasinler hiçbir işe ve insanların arasına karışmıyorlardı.

Limandan gelince kısa bir süre Bit'le birlikte konteynerde takılıyor, Byte ile konuşuyor fazla kalmadan karavana dönüp uyuyordu. Annesiyle hiç konuşmamışlardı. Simyacı çoğunlukla uyuduğu sırada geliyor, sabah karavandan ayrıldıktan sonra gidiyordu. Lara annesinin bunu özellikle yaptığının farkındaydı. Zaman en iyi ilaçtır” diye düşünmüş olmalıydı.

Lara limana çalışmaya gittiği zamanda down sendromlu bir kız görüyordu. Kızın annesiyle aynı vardiyadaydı. Denilebilir ki bu kız varoşun tek neşe kaynağıydı. Devamlı somurtan, gülmeyi unutmuş kadın ve erkeklerin yüzlerinde küçük bir tebessüm oluşmasına sebep olan tek kişi bu kız olmalıydı. Annesinin “Meleğim” diyerek sevdiği kız yaratılışı gereği herkese gülüyor, gülücük olarak herkesten karşılık alıyordu.

Lara limandan dönünce dolaptaki konservelerden birini ısıtıp kaşıklandı. Yorgundu ama uyumak istemiyordu. Karavandan dışarı çıkınca Bit'in kendisini takip ettiğini gördü. Eliyle işaret etti.

-Neden beni takip ediyorsun Bit?

-Simyacı söyledi.

-Simyacı'yı çok mu seviyorsun?

-Sevdiğim için değil Lara. Simyacı hayatımı kurtardı. Yanına aldı. Ona çok şey borçluyum.

-Kaç yaşındasın sen? 19,20.

Bit güldü.

-Yirmi yaşındayım.

-Burada mı doğdun?

-Yok şehirden geldim.

-Bu yaşta ne suç işlemiş olabilirsin ki Bit?

-Suç olup olmadığını bilmiyorum ama kontrolsüz merak ve öfke diyebiliriz Lara.

-...

-Üniversite hazırlık okulundaydım. Öğretmenlerle takıştım. Okulun bilgisayarlarını çökertince okuldan atıldım. Biraz serserilik yaptım. Başım belaya girecekti. Kaçtım buraya geldim. Simyacı bana sahip çıktı.

-Pişman mısın?

-Pişmanlık görece bir kavram Lara. Cezaevi dışında her yerde aynı hayatı yaşayacak olduktan sonra fark etmez. Yaptıklarımın pişman mıyım dersin değilim. Öğretmenler hak etmişti.

Bit'in konuşmayı sevmediğini hisseden Lara başka özel soru sormadı.

-Konteynerde kimse var mı?

-Hayalet var. Tanışmak istersen gidelim.

-Olur. Vakit geçirmiş olurum.

Bit'i takip eden Lara konteynerdeki farklılığı uzaktan fark etti. Konteynerin kapısı ardına kadar açıktı. Yaklaştıkça burnuna güzel bir koku geldi. İçerden öfkeli homurtular geliyordu. Bit'in ardından konteynere girdi.

Hem konteyner hem içerde homurdanarak temizlik yapan adam Lara'nın ilk gelişinden çok farklıydı. Her taraf temizlenmişti. Havalandırılmıştı ve güzel kokuyordu. Byte'a göre çok daha temiz görünümlü adam bir taraftan yerleri temizlerken bir taraftan da homurdanıyordu.

-Bu adam beni çıldırtacak. Gerçekten çıldırtmaya çalışıyor. Bu pislikte nasıl çalışırsın be adam?

Lara'yı görünce eliyle koltuğu işaret etti. Fırçayla toparladığı izmarit ve diğer pislikleri kapıdan dışarıya iteledi. Konteynerin içini kolaçan eden adam temizliğin yeterli olduğuna kanaat getirince kapıyı kapattı. Bilgisayarların önündeki koltuğa oturup geri döndü. Bir süre Lara'yı süzdü.

-Sen Lara olmalısın. Simyacı'nın himayesindeki kız. İçinde bulunduğumuz durumda ne denilir bilemedim ama hoş geldin.

-Hoş bulduk. Siz kimsiniz?

-Burada insanlar söylemedikçe isimlerini sorma Lara. Yazılı olmayan birinci kural.

Adam yumuşak ses tonuyla konuştuğu için Lara sert karşılık veremedi.

-İkinci kural nedir adını söylemeyen kişi?

-İkinci kural insanlarla istediğin kadar değil istedikleri kadar samimi ol ve kimseye sır verme. Daha çok kural var ama gerektikçe öğrenirsin.

-Bu kuralları kim koydu? Yani otorite kim?

Adam gülümsedi. Saçları, yüzü, dişleri ve kıyafetleri Lara'nın varoş algısına göre oldukça bakımlıydı.

-Varoşun seçilmiş veya atanmış bir otoritesi yoktur Lara. Varoşun genel kurallarını gücü ve parası olanlar koyar. Yani Tiranlar. İkili ilişkilerdeki kurallar korunma içgüdüsüyle insanların koydukları kurallar.

-Adını hala söylemedin?

-Adım yok Lara. İnsanlar bir ara Hayalet diye bilirdi. Daha sonra Anonim demeye başladılar. Hiç duydun mu?

Lara'nın hafızasında böyle bir isim yoktu. Başını salladı.

-Hayır duymadım. Bilgisayar bilgim mesleğimle sınırlı kaldı. Sanal dünyayla pek işim olmadı.

Hayalet gözlerini Lara'ya dikti.

-Varoşa geliş amacın nedir Lara?

-Bu sorunun cevabını senin veya sizin vermeniz gerekmiyor mu Hayalet? Beni hackleyen sizsiniz.

-Hacklemek demeyelim Lara. Bilmen gerekenleri öğrenmeni sağladık diyelim istersen. Simyacı iki yıldır içine kapanmış bizden uzaklaşmıştı. Rica etti.

-Takıntılı kişiliğiyle ilk gençliğimi mahveden annemin ricasının benim için hiçbir önemi yok Hayalet. Beni iznim olmadan hacklediniz.

Hayalet kısa bir mola vermek istedi. Isıtıcıdan aldığı sıcak suyla kahve yaptı. Kupanın birini Lara'ya uzattı.

-Seni anladığımı söyleyemem Lara ama yaşadıklarını biliyorum. Baban da annenin takıntılarından ve kontrol hastalığından şikâyetçiydi.

Lara'nın içinde öfke kabardı. Yine hakkında fazla bilgili biriyle karşılaşmıştı. Ses tonu değişti.

-Hayatım ve ailem hakkında ne biliyorsun?

-Babanla aynı laboratuvarıda çalışıyorduk Lara. Baban benim öğretmenimdi. Seninle ilgilenememekten dolayı sıkıntılıydı.

-Bunları o mu söyledi yani babam?

-Evet. Hem de pek çok kez. İnanmıyor musun?

Lara oturduğu eski koltuktan kalktı. Konteynerin içinde volta atmaya başladı.

-Doğru Hayalet. Söylediklerine inanmam için bir sebep yok. Babamla güzel hatırladığım doğru dürüst bir anım yok. Hiç evde yoktu. Birlikte yemek yemedik, kahvaltı yapmadık, vakit geçirmedi. Yüzünü bile net hatırlayamıyorum. Ha. Bak annemin hakkını teslim etmeliyim. Beni o kadar disiplin içinde yetiştirdi ki okulda ve meslek hayatımda hiç sıkıntı yaşamadım. Çok başarılı oldum. Sadece bu kadar.

İşaret parmağını Hayalet'in yüzüne doğru uzattı. Öfkeliydi.

-Bu yaşına kadar anne-kız ve baba-kız ilişkisinin ne olduğunu bilmeyen biriyle konuşuyorsun Hayalet. Buraya gelme amacımı sordun ya. Birinci sebep annemi görmektir. Görmek ve yıllardır yaşadığım psikolojik travmayı yüzüne söylemekti.

-Söyledin mi?

Lara bir anda soruyu algılayamadı.

-Anlamadım?

-Hissettiklerini annene söyledin mi Lara?

-Tam olarak anlatamadım ama anladı. Konuşmuyoruz. Annemin benimle birlikte olmak istemesini anlayabilmiş değilim zaten. Onun kadar "Ben" merkezli birisinden beklenmeyecek bir davranış.

-Faydası olur mu bilmem ama annen artık eskisi gibi değil Lara. Senden böyle bir tepki bekliyordu zaten.

Lara kısa bir an düşündü.

-Benden ne istediğinizi söyleyecek misin Anonim?

-Senden bir şey istemiyoruz Lara. Bir şey yapıp yapmamaya sen karar vereceksin.

-Karar vermem gereken şeyi söyle o zaman.

Lara konuşmanın gidişatından Hayalet veya Anonim denilen bu adamın klanda söz sahibi olduğunu anlamıştı. Doğrudan bir şeyler söylemediğine göre ne isteyeceğini merak ediyordu.

-Önce annen yani ailen hakkında karar vermelisin Lara. Burada yaşamak ve bir şeyler yapabilmek için insanların birileriyle duygusal bağ kurması gerekir. Senin duygusal bağ kurman gereken kişi annen. İkincisi bir şeyler yapmayı karar verirsen bunun tehlikeli olduğunu ve hayatını kaybedebileceğini kabul etmelisin.

-Mesleğimi biliyorsan biz de işlerin böyle yürümediğini de biliyor olmalısın Anonim.

-Mesleğini elbette biliyorum Lara. Ama bizde işler böyle yürüyor. Senden isteyeceğimiz şeyler görev olmayacak. Duygusal bağ ve motivasyonsuz olmaz. Güven meselesi.

-Hayır dersem?

-Hayır dersin hakkındaki bütün suç dosyalarını ve borçlarını silerim. Bakanlık sistemin hacklendiğini ilan eder. Şehre, görevine geri dönersin. Özür gibi düşün.

Lara etrafına baktı. Anonim iddialı konuşuyordu.

-Söylediklerini bu donanımla mı yapacaksın?

-Bana inanmıyor musun?

-Byte ağa sınırlı bağlanabildiğinizi söyledi. Yarım saat kadar.

Anonim ilk defa güldü. Daha doğrusu gülümsedi. Boğazından garip bir ses çıktı.

-Byte bağlanamaz, ben bağlanır söylediklerimi yaparım Lara, merak etme.

-Gözü kapalı olmaz Anonim. Ne yaptığınızı bilmeden yapacaklarıma karar veremem.

Anonim çok konuşmayı seven birine benzemiyordu ama yine de konuştu. Eski koltukta geriye yaslandı.

Gözlerini Lara'ya dikti.

-Ahtapotlar hakkında bilgi var mı bilmiyorum Lara. Ahtapotların 3 kalbi, sekiz kolu vardır. Kolların

tamamı birbirinden bağımsız hareket edebilir. Bir ahtapot kopan kolunu yenileyebilir. Düşmanımız

World International tam bir ahtaptur. World International'ın dünyayı saran kollarından birisi de Gold

Horn. Yapay Zekâ(AI) World International'ın en büyük silahı ve bazı amaçları var. İlk amacı sahibi World

International ve şubelerini korumaktır. AI'nın tek görevi programcıların oluşturduğu algoritmalarla

tehdit olarak algıladığı herkesi ya pasifize veya elimine etmektir. Günümüzde hiçbir hükümet veya kişi

Yapay Zekâ ile doğrudan mücadele edemez. Yapay Zekâ buna izin vermez.

Anonim yerinden kalkıp yeniden kahve hazırladı, kupayı Lara'ya uzattı.

-Yapay Zekâ'nın çok fazla düşmanı var. Faaliyet alanları iyice kısıtlanan hackerler, özgürlüklerini

kaybetmek üzere olan hükümetler. Yapay Zekâ'ya ortadan kaldırmak ancak Özerk Bölge için Gold

Horn'u ortadan kaldırmakla mümkün olabilir. Bir şeyler yapmak lazım.

-Örneğin?

-Kimseye akıl veremem Lara, buna beyin fırtınasıyla karar verilmeli ve uygulanmalı.

Lara ikna olmamıştı. Anonim bakışlarından bunu hissetti.

-3,5-4 sene önce ekibinle ihbar üzerine bir binaya baskın yaptınız. Görevi tamamlayıp ayrılmak

üzereyken bir ekip arkadaşının bina içinde kaldığını fark ettin. Tam bu sırada Güvenlik merkezinden

gelen mesajda içeride sivillerin olduğu bildirildi. Arkadaşını ve sivilleri kurtarmak için binaya girdin,

patlama oldu. Ve enkaz altında kaldın. Binada ne olduğunu biliyor muydun?

-Hayır.

-Binada uyuşturucu yapımında kullanılacak kimyasallar depolanmıştı. World International'ın en büyük gelir kaynağı.

-Sen bunu nereden biliyorsun Anonim?

-Ben bilmiyorum Lara annen söyledi. Bu kimyasalların bir kısmı daha sonra bize göre Doğu hükümeti sınırlarında yakalanmış.

-Annem söylediye tamam. Annemin yalan söylediğine hiç şahit olmadım. Lütfen devam et.

-O gece Güvenlik merkezinden sana hiç mesaj gönderilmedi Lara. Binada sivil yoktu. Meta bağımlısı

arkadaşın da binanın arka kapısından çıkmıştı. En ilginç Güvenlik merkezi arşivine göre size böyle bir

görev hiç verilmedi. Kesin bir sebep söylemem mümkün değil ama ailen, parlak sicilini, Meta kullanıcı

olmaman, muhalif sayfaları girmen. Bunların hepsini bir arada düşününce şüphelenmemek kendi adıma

akılsızlık olur. Sence?

Anonim'in söyledikleri Lara'nın ilgisini çekmişti.

-Hayatım boyunca işime odaklı oldum Anonim. Yapay Zekâ'nın beni hedefe koyması mantıksız değil mi?
-Kendi mantığına göre haklısın Lara. Ama Yapay Zekâ'nın mantığı farklıdır. Seni potansiyel suçlu aday olarak değerlendirmiş olmalı.

-Hangi sebeple?

-Pek çok sebebi olabilir. Anti sosyal biri olarak Bölge Yönetimi Yerleşkesinde hiç tanıdığın Gold Horn çalışanı arkadaşın yok. Yani Bakanlıkta çalışmak ve yükselmek gibi bir amacın yok. Böyle bir amacın varsa bile bunu tanıdıkların aracılığıyla değil hak ederek yapmak istiyorsun. Bana göre en önemlisi de Meta kullanıcısı veya bağımlısı değilsin. Yanılıyor muyum?

-Söylediklerin tam olarak beni tarif ediyor Anonim. Bu iyi bir şey değil mi?

-Bölge Yönetimi için iyi bir şey. Gold Horn şehrin sahibi olarak bilhassa üst seviye görevlilerin kendisine bağlı olmasını ister. Yapay Zekâ bu isteğe hizmet eder. Programcıların oluşturduğu algoritmaya göre hedefleri belirler programcı onay verirse oluşturulan plana göre uygular.

Lara'nın merak ettiği tek bir konu kalmıştı.

-Madem yapay zekâ her şeyi planlayıp yapabiliyor niçin insanlarla çalışıyor?

-Basit bir sebebi var Lara. Yapay Zekâ dediğimiz bir bilgisayar programı. İnceler, araştırır, algoritmasına göre raporlar, programcıdan onay ister, uygular. İnsan psikolojisini tam olarak çözümleyemez, anlayamaz. Bunun için insanlara ihtiyacı var.

-Biraz önce hiçbir hükümet ve insan Yapay Zekâyla mücadele edemez dedin yanlış hatırlamıyorsam.

-Doğru hatırlıyorsun Lara. Küresel ağ ve bilgisayarlar oldukça Yapay Zekâ'yla kimse mücadele edemez. Şu anda Gold Horn'u ortadan kaldırmak Yapay Zekâ'yı ortadan kaldırmaktan daha mümkün gözüküyor.

-Anlattıkların son derece mantıklı Anonim. Tüm bunları biliyorsun ve hala sağsın. Bu biraz mantıksız değil mi sence?

Anonim bu sefer gerçekten güldü.

-Babanla birlikte çalıştığımızı söylemiştim Lara. Bizim görevimiz bunları bilmektir. Film seyrediyor musun?

-Bazen niçin sordun?

-Üç boyutlu film seyrettin mi?

-Seyrettim ama çok az.

-Babanla benim görevimiz kişiye özel üç boyutlu film tasarlamaktır. Bunun için çok fazla görsele ve bilgiye ihtiyaç vardır. Bilhassa insan davranışları hakkında. Bu yüzden Özerk Bölge de yaşayan ve çalışan herkes belli zamanlarda psikolojik testlere katılmak zorundadır. Bazı şeyleri nasıl bildiğime gelince, baban bir bilgisayar dâhisiydi Lara. Bir süre World International'ın merkezinde çalıştı. Özerk Bölgeye geri döndüğünde Gold Horn'un sistem başmühendisliği ve program liderliğini yaptı. Ondan çok şey öğrendim. O kara güne kadar.

-Kara gün?

-Laboratuvarda psikiyatrist ve psikologlarla birlikte çalışır ve klinikte çok vakit geçirirdik. Baban o gün kliniğe getirilen 4. Derece Meta bağımlısı bir gencin krizlerine şahit olmuş. 4. Derece Meta bağımlıları mama, bez ve sondayla programa bağlanırlar. Programdan yarım saat uzak kaldıklarında bile sinir krizi geçirir kendilerine ve çevresindekilere zarar verebilirler. Üst aşama ölümdür. Baban o günden sonra sık sık " Kızım Meta bağımlısı olursa" diye düşünmeye başladı. Gold Horn'un sistemini çöktürmeyi

planlıyordu. Deşifre oldu. Yüksek güvenliki ceza evinde annenle birlikte yattı. Varoşa geri geldiğinde bir şeyler yapmaya çalıştı. İki sene önce öldürüldü.

-Kim veya kimler yapmış olabilir?

-Tam bilmiyorum ama büyük olasılıkla Assasinlerden biri veya bir kaçı. Baban öldürölünce varoş kuralları uygulanmadı. Baban ceza evine gönderilince benden seni takip etmemi mümkün olursa korumamı istemişti. 4 yıl seni takip ettim ama koruyamadım, bunun için senden özür dilerim.

-Özre gerek yok Anonim.

-Annen de baban da o zamanlar daha farklılardı. Para ve güce önem veriyorlardı. Annen hatırladığın gibiydi. "Ben" merkezli bir hayatı vardı. Artık hatırladığından çok farklı biri. İnsanlara yardım ediyor ve "ben" merkezli yaşamıyor. Bunu annenle aranı düzeltmeni istediğim için söylemiyorum.

Lara kafası karışmış şekilde konteyneri terk etti. Merak ettiği çok şey vardı ama sormak istemiyordu. Yatağına uzandıysa da bir türlü uyuyamadı. Dışarı çıktı. Bit her zamanki gibi kendisini takip ederken amaçsız yolda yürümeye başladı.

Loş yolda ne kadar yürüdüğü'nün farkında değildi. İlerde yanan bir ateş ve ağlama sesi duyunca o tarafa doğru yürüdü.